

pen zijn ongetwijfeld oorzaak van de groote bewondering, die vele liefhebbers voor den Goud- of Bloedvink bezitten. Een andere hoog geroemde eigenschap, welke in vrijwel alle vogelboeken omtrent dezen vogel wordt medegedeeld, is zijn groote leerzaamheid. Jonge vogels zou men kunnen leeren om allerlei wijsjes zuiver na te fluiten. Over dit laatste heb ik helaas geen ervaring, doch wel weet ik, dat men den Goudvink — ook oudere vogels — zeer tam kan maken. 'k Herinner me, dat ik als jongen een dergelijke vogel had, die zoodra zijn kooi geopend werd een paar keer door de kamer vloog en daarna op mijn hand kwam zitten om zaad te eten.

Een groote lekkernij voor Goudvinken is een trosje lijsterbessen. Evenals het de Appelvinken bij de kersen te doen is om de eigenlijke pit, en niet om het vruchtvleesch, ontdoet ook de Goudvink de lijsterbessen van den rooden vruchtwand. De voorkeur voor lijsterbessen zou vroeger, toen het vangen van lijsters met strikken in ons land nog was toegestaan, af en toe ook aan trekkende goudvinken het leven hebben gekost. Wellicht is het juist om den Goudvink voor het overgrootste deel van ons land tot de zeldzame vogels te rekenen en zou als uitzondering hierop de Geldersche Achterhoek genoemd kunnen worden. Inderdaad kan men in die streek deze vogels ook tijdens de broedperiode waarnemen. Eens in mijn leven gelukte het mij Goudvinken waar te nemen, tegelijk met andere vinken-soorten op den herfsttrek. Het was in October 1923 te Laren (G.), dat ik temidden van een koppel Keepen en Schildvinken ook eenige Goudvinken signaleerde. Nadien deed ik mijn meeste waarnemingen van Goudvinken in de maand Februari en de vogels waren bijna steeds alleen, of slechts met twee of drie soortgenooten bij elkaar. Twee keer in den Gelderschen Achterhoek op vrijwel dezelfde plaats en een keer op 15 Februari i.l. in het Noorden van Drenthe. In de buurt van Roden, onder Leutingewolde, hoorde ik loopende langs een landweg, door oud weiland met hier en daar een hakhoutboschje, het bekende, zachte „vragende” gefluit en inderdaad, op een uitstekende tak, van een oude wal met akkermaalshout glanzende twee wijnroode mannetjes in de volle zon.

Hoezee, Goudvinken in Drenthe, nog nooit tevoren constateerde ik deze prachtige vogels in het Noorden van 't land.
Ir. H. ADAMS.

Klapekster. 25 Januari '34. Ten Zuiden van Coevorden een Klapekster waargenomen. De vogel zat op een telegraafdraad langs den weg. Tamelijk schuw. Het aantal vleugelspiegels heb ik niet kunnen onderscheiden.

Eigenaardig is dat een vroegere notitie over 'n Klapekster eveneens in eenzelfde terrein, n.l. oud weiland plaats vond. Ook toen nam ik den vogel waar op een telegraafdraad. H. A.

Steppenkiekendief. Door den onderwijzer W. Brinkman, die de roofvogels e.a. zeer goed kent, is in het Lattroppe Veld ten N. van Denekamp op 27 Februari namiddags, een Steppenkuikendief (mannetje) waargenomen. De prachtige witte vogel met de zwarte vleugelpunten was wel een uur lang met den kijker te volgen, zwevende over de lage heide met veenplassen en buntgraspollen, telkens stootende op of zoekende naar een prooi.
BERNINK.

Kleurverandering. Is het in de literatuur bekend, dat in den tuin overgeplante *Phyteuma nigrum* na eenige jaren haar paarse bloemen voor de geel-witte verwisselt?

Dit was den heer Jonker gepasseerd, te Almelo, die deelde dit mede op de vergadering der afd. Twente der Ned. Nat. Hist. Vereeniging.
BERNINK.

Kauwtje. In Tilgte bij Denekamp werd begin Februari een Kauw bemachtigd, die een ring om de poot droeg met het opschrift: Universite E 1039. Kaunas, Litaue. Ik zond deze vondst naar „Kovno” en kreeg eenige dagen later bericht, dat deze Kauw den 12 Juni 1932 in West-Litauen als nestjong geringd was.
BERNINK.

Graspiepers in den winter. Zaterdag 13 Januari j.l. zag ik op een wandeling aan den rand van Amsterdam, op den ringdijk Watergraafsmeer (Oostzijde) om ca. 16 uur 4 graspiepers, druk bezig met voedsel zoeken.

Daar slechts weinige overwinteren is deze mededeeling wellicht van eenig belang.

Amsterdam, 16 Januari.

AD. C. P. BAARS.

De terugkeer der Ooievaars. Vandaag hoorde ik, dat bij Abbekerk het vorig jaar ooievaars genesteld hadden op een hooiberg. Ook dit jaar waren ze weer teruggekeerd. Of ze nestelen, heb ik nog niet vernomen. Zoo zal, naar ik verwacht, de ooievaar, weer terugkeeren in Noord-Holland benoorden het IJ. Er is een tijd geweest, dat de ooievaars hier totaal verdwenen waren. Een jaar of wat terug, tot mijn spijt heb ik dat feit niet opgeteekend, werden de eersten te Ipendam gesignaleerd — en bewonderd. Het was werkelijk iets bizonders. Op 1 Mei 1932 zag ik ze in de Beemster en nadien ontving ik van hier en daar berichten, dat ze gezien waren. Het vorig jaar kwamen ze al meer voor en het verwondert me eigenlijk niet, dat ze genesteld hebben.